

Sygnatura akt II K 794/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rembiasz

Protokolant: Krzysztof Kocher

w obecności **Prokuratora:** Beaty Jelińskiej

po rozpoznaniu w dniach 26 lipca 2018 roku i 11 września 2018 roku

C. L.

urodzonego (...) w B.

syna J. i S. z domu K.

oskarżonego o to, że:

w 2010 roku w nieustalonym dniu przed dniem 29 marca 2010 roku w S., woj. (...), udzielając rady co do możliwości i sposobu sfalszowania zagranicznego dowodu rejestracyjnego pojazdu w celu użycia go za autentyczny, ułatwił S. F. (1) popełnienie przestępstw podrobienia, w celu użycia za autentyczne, nie mniej niż pięciu zagranicznych dowodów rejestracyjnych o numerach blankietów: (...) wydanego uprzednio dla samochodu o numerze rejestracyjnym (...), (...) wydanego uprzednio dla samochodu o numerze rejestracyjnym (...) wydanego uprzednio dla samochodu o numerze rejestracyjnym (...), (...) wydanego uprzednio dla samochodu o numerze rejestracyjnym (...) (...), (...) wydanego uprzednio dla samochodu o numerze rejestracyjnym (...) (...),

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 270§1 kk

oskarżonego C. L. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu, a poniesione w sprawie wydatki zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt II K 794/18

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 2010 roku S. F. (2) prowadził działalność polegającą na sprowadzaniu z zagranicy samochodów osobowych i pomocy w ich rejestrowaniu na terenie Polski. Na początku 2010 roku zainteresował się on sprowadzaniem pojazdów spełniających wymogi do kierowania nimi z uprawnieniami prawa jazdy (...) z uwagi na fakt, iż takich pojazdów nie było zbyt wiele na rynku. S. F. (2) udał się do stacji diagnostycznej we W., gdzie uzyskał szczegółowe informacje na temat możliwości rejestracji tego typu pojazdów po dokonaniu zmian konstrukcyjnych. S. F. (2) uzyskał wiedzę, że aby zarejestrować pojazd po zmianach konstrukcyjnych, zmniejszających jego wagę poniżej 550 kg należy przedłożyć uzyskać zaświadczenia od rzeczoznawcy, natomiast w przypadku pojazdu po wymontowaniu wyposażenia, należało

przedstawić zaświadczenie od mechanika i przeważenie pojazdu na odpowiedniej wadze. Zgodnie z uzyskanymi wskazówkami S. F. (2) zarejestrował kilka pojazdów o wadze poniżej 550 kg.

W 2010 roku S. F. (2) przeprowadził się z W. do L. i tam uzyskał informację, że oskarżony C. L. jest diagnostą w stacji pojazdów, który przy wykonywaniu przeglądów „nie robi problemów”. Kiedy S. F. (2) udał się do C. L., ten poinformował go, że aby zarejestrować pojazd poniżej 550 kg musi dysponować protokołem przeważenia pojazdu z odpowiednią wagą oraz zagranicznym dowodem rejestracyjnym „briefem”, w którym ma być wpisana waga taka sama jak na protokole ważenia. Oskarżony zapewnił, że dla niego będzie wystarczająca kserokopia briefu lub wydruk z komputera z odpowiednio wpisaną wagą. Oskarżony poinformował również, iż to on będzie dokonywał kontroli dokumentów, a sekretarka w biurze jedynie wypełnia dokumenty zgodnie z jego decyzją, a zatem taka rejestracja nie będzie podlegała dodatkowej kontroli.

Po uzyskaniu tych informacji, S. F. (1) podrobił kilkanaście dowodów rejestracyjnych, na podstawie których uzyskał rejestracji pojazdów zgodnie z ustaleniami dokonanymi z C. L., a nadto sfalszował w celu użycia za autentyczne, nie mniej niż pięć zagranicznych dowodów rejestracyjnych o numerach blankietów: (...) wydanego uprzednio dla samochodu o numerze rejestracyjnym (...), (...) wydanego uprzednio dla samochodu o numerze rejestracyjnym (...) wydanego uprzednio dla samochodu o numerze rejestracyjnym (...), (...) wydanego uprzednio dla samochodu o numerze rejestracyjnym (...) (...) wydanego uprzednio dla samochodu o numerze rejestracyjnym (...) (...).

Dowód: zeznania świadka

S. F. (2), 272-273, 278-279, 2081-2082, (...) - (...), (...), (...) - (...)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 24 listopada 2017 roku sygnatura akt IIK 257/16 Sąd Rejonowy w Kłodzku skazał oskarżonego C. L., za kilkanaście czynów, stanowiących ciąg przestępstw z art. 271§3 kk, popełnionych w okresie od 29 marca 2010 roku do 6 maja 2011 roku, a polegających na tym, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc uprawnionym jako diagnosta do wystawienia dokumentu w postaci zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdów osobowych poświadczając nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, wpisując zaniżoną masę własną pojazdu 550 kg.

Dodatkowo Sąd uznał oskarżonego winnym popełnienia trzech czynów z art. 271§1 kk, stanowiących ciąg przestępstw a polegających na tym, że będąc uprawniony jako diagnosta do wystawienia dokumentu potwierdzającego dokonanie zmian w wyposażeniu pojazdu, poświadczając nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne stwierdzając, że w pojazdach osobowym wymontowano urządzenia dodatkowego wyposażenia, co skutkowało zmianą masy własnej tego pojazdu do 545 kg.

Dowód: wyrok w sprawie sygn.IIK 257/16 – w aktach przedmiotowej sprawy

Oskarżeni C. L. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie udzielał S. F. (2) porad ani informacji odnośnie możliwości uzyskania rejestracji pojazdów z wagą poniżej 550 kg, mimo, iż posiadały wagę wyższą.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Oskarżony C. L. stanął pod zarzutem popełnienia tego, że w 2010 roku w nieustalonym dniu przed dniem 29 marca 2010 roku w S. udzielając rady co do możliwości i sposobu sfalszowania zagranicznego dowodu rejestracyjnego pojazdu w celu użycia go za autentyczny, ułatwił S. F. (2) popełnienie przestępstw podrobienia, w celu użycia za autentyczne, nie mniej niż pięciu zagranicznych dowodów rejestracyjnych o numerach blankietów: (...) wydanego uprzednio dla samochodu o numerze rejestracyjnym (...), (...) wydanego uprzednio dla samochodu o numerze rejestracyjnym (...) wydanego uprzednio dla samochodu o numerze rejestracyjnym (...), (...) wydanego uprzednio dla samochodu o numerze rejestracyjnym (...) (...), (...) wydanego uprzednio dla samochodu o numerze rejestracyjnym (...) (...) to jest czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 270§1 kk

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie brak jest dowodów, które bez wątpliwości potwierdziłyby winę oskarżonego odnośnie popełnienia zarzucanego mu czynu. W tejże sprawie, jedynym dowodem, którym dysponuje Sąd, są zeznania świadka S. F. (2), oskarżony bowiem w swych wyjaśnieniach nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wskazując, iż nie udzielał rad i informacji odnośnie możliwości popełnienia przestępstwa przez S. F. (2). Istotnie z zeznań S. F. (2), składanych w charakterze podejrzanego w 2011 roku – zatem bezpośrednio po zdarzeniu - wynika, iż rozmawiał on z oskarżonym o możliwości rejestracji pojazdów, jako pojazdów o wadze poniżej 550 kg. Mało tego, zgodnie z wiarygodnymi zeznaniami tego świadka, oskarżony wskazał jakie dokumenty ma dostarczyć, aby mógł zarejestrować pojazd ważący powyżej 550 kg, jako pojazd poniżej tej wagi. Sąd bez wątpliwości ustalił, iż oskarżony poinformował, iż S. F. (2) powinien dostarczyć protokół przeważenia pojazdu ze wskazaniem wagi poniżej 550 kg, oraz kserokopię lub wydruk briefu – zagranicznego dowodu rejestracyjnego z tożsamą wagą.

W ocenie Sądu, tak udzielona informacja – czy też rada, nie może być uznana za pomocnictwo określone w art. 18§3 kk do czynu z art. 270§1 kk. Zgodnie z treścią art. 18§3 kk za pomocnictwo odpowiada ten, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego - udziela rady lub informacji. Z relacji S. F. (2) nie wynika, aby C. L. informował go jak należy sfalszować dokumenty lub co należy zrobić, aby dokument sfalszować. Oskarżony udzielił jedynie informacji jakie dokumenty należy dostarczyć, aby on mógł dokonać odpowiedniej rejestracji pojazdu.

Analizując dokładnie treść stawianego oskarżonemu zarzutu należy ustalić, iż oskarżony dopuścił się tego czynu „udzielając rady co do możliwości i sposobu sfalszowania zagranicznego dowodu rejestracyjnego pojazdu w celu użycia go za autentyczny” Tymczasem, oskarżony takich informacji nie udzielał, wskazując jedynie, że taki dokument ma zostać dostarczony. Z żadnej części zeznań S. F. (2) nie wynika, aby oskarżony podawał mu jak ma sfalszować dokument, jak to zrobić, jakiego użyć narzędzia. Wręcz odwrotnie, przesłuchiwany przed Sądem S. F. (2) zeznał, „Pan L. mógł mu zasugerować, a reszta to były moje pomysły, ja już sam to realizowałem” (k.2359) Jak wynika z zeznań S. F. (2), dokonał on skanu oryginalnych dokumentów i na sporządzonej kopii wpisał odpowiednią wagę pojazdu, nie uzyskując w tym zakresie od C. L. żadnej rady, czy pomocy. S. F. (2) zrobił to, aby uzyskać rejestrację pojazdów u oskarżonego C. L., jednak brak jakichkolwiek dowodów, aby w procedurze fałszowania dokumentów uczestniczył oskarżony, lub w jakikolwiek sposób w tym pomagał.

Dostrzec również należy, iż przed faktem sfalszowania przez S. F. (2) wskazanych w zarzucie dowodów rejestracyjnych, miał on wiedzę na temat procedury rejestracji pojazdów poniżej wagi 550 kg. Świadek wskazywał, że kilka takich pojazdów zarejestrował zgodnie z procedurą we W.. Na początku 2010 roku S. F. (2) konsultował taką możliwość z oskarżonym i uzyskał informację, jak można rejestrować pojazdy omijając ustalone w tym zakresie procedury, z czego oczywiste korzyści czerpał S. F. (2). Wskazane w zarzucie dowody rejestracyjne, zostały przerobione przez niego rok później, trudno zatem uznać, że porozumienie oskarżonego z klientem, który dostarczał nierzetelne – sfalszowane dokumenty i zapewnienie, że „przymknie oko” na autentyczność dokumentów, było pomocą w dokonaniu fałszerstwa. Oskarżony w żaden sposób nie namawiał S. F. (2) do fałszowania dokumentów, wskazując jedynie jakie dokumenty powinien dostarczyć, aby umożliwić mu potwierdzenie gotowości pojazdu do rejestracji.

Nie sposób również przypisać winy oskarżonemu co do pomocy w popełnieniu fałszerstwa dowodów rejestracyjnych wyszczególnionych w zarzucie. W ocenie Sądu ogólna informacja udzielona przez oskarżonego, o której mówił S. F. (2), w żaden sposób nie może być powiązana ze sfalszowaniem pięciu konkretnych dokumentów dokonanych rok później.

Skoro zatem w sprawie brak dowodów potwierdzających, iż oskarżony pomógł S. F. (2) w fałszowaniu dokumentów, Sąd uniewinnił go od popełnienia zarzucanego mu czynu, a stosownie do treści art.632 pkt 2 kpk wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa.